

בס"ד ב' סיון ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 19:08
 צאת השבת - 20:00
 רבנו תם - 20:53
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 670
 @ השבת לא אומרים "צדקתך".
 @ לא אומרים תחנון עד יג' סיון.
 @ ביום רביעי הבעל"ט יחול "חג השבועות".
 הדלקת נרות יום שלישי ערב חג בשעה 19:11

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטירין: "והיה מספר" (הושע ב')

פרשת במדבר

השבת מו' לעומר
 פרקי אבות - פרק ו'

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בשיעור בלויין של מרן ובסעודה הרביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:
 ← מיפקד צבאי שנערך לבני ישראל ע"י משה ואהרון ונשיאי השבטים.
 ← מספר הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה.
 ← מספרם של כל בני ישראל מלבד שבט לוי.
 ← פירוט תפקידם המיוחד של בני לוי.
 ← סדר חנייתם ונסיעתם של בניי במדבר.
 ← מיפקד הלויים.
במדבר סיני (א' א')

במדבר סיני - בגימטריא: בשלום. מיום שיצאו ממצרים היו בקטטה, עד שבאו למדבר סיני ושררה ביניהם האחדות. שנאמר: "ויוחן שם ישראל" - "ויוחן" = כאיש אחד בלב אחד.
במספר שמונה (א' ב')

טבע העולם הוא, שהאדם אינו מעלה על דל שפתיו את שם שונאו, אלא יכנהו בכינויים שונים וכמו שמצינו שפינה שאול את דוד - "בן ישי" ולא הזכירו בשמו. זהו שנאמר במספר שמונה דהיינו, מחמת שחביבים ישראל אצל הקב"ה על כן ציווה למנותם בשמותם, שעל ידי הזכרת שמם נגרמת נחת רוח לפניו יתברך. (פני דוד)

לבינו יוסף לאפרים (א' ט')

"מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא בישראל"
 מכיוון שמתמלאות לאדם עשרים שנה הריהו נעשה בן-עונשין גם מצד בית-דין של מעלה, ואז מתחילה מלחמת-היצר האמתית והאדם נעשה בבחינת יוצא-צבא, דרוך ומוכן תדיר ללחום נגד היצר-הרע, שכן "הבא להרוגך השכם להרגו". הוא אשר אמרו חכמינו: "בן עשרים לרדוף" (אבות פ"ה מ"א) - כיוון שמגיע אדם לגיל עשרים שנה, מתחילים לרדפו בבית-דין של מעלה על חטאיו, ולפיכך עליו להתגבר ולרדוף את היצר-הרע.
"ואתה הפקד את הלויים" (א, ט)

בעל-הטורים אומר על כך, שאנו מוצאים פעמיים במסורה את המלה "הפקד": פעם אחת בפסוק שלפנינו: "הפקד את הלויים" ופעם שנית בתהילים: "הפקד עליו רשע" (פרק קט"ו).. מכאן רמז לדברי חכמים שאמרו: "אין אדם נעשה שוטר מלמטה אלא אם כן נעשה רשע מלמעלה". "נעשה הרשע מלמעלה" - כף החובה עולה למעלה וכף הזכות יורדת למטה, שכן אמרו חכמינו: "העולה לגדולה מוחלין לו כל עוונותיו", וכששוקלין את זכויותיו וחובותיו על כפות-המאזנים, עולה כף החובה למעלה, לפי שהיא ריקה.
"אשר ייקבו בשמותם..."
 אשר נקראו בשמותם. הרמז: ששמותיהם נזכרו לא לפי סדר תולדותם ולא לפי סדר הדגלים, אלא לפי סדר אמותיהם: בני לאה, בני רחל, בני בלהה ובני זלפה.
הג' שבועות - השבת שלפני
 נמצאים אנו לפני קבלת התורה. לפי ספירת העומר השבוע האחרון של הספירה הוא מידת 'מלכות' והשבת הזאת שלפני חג השבועות שנקראת גם 'שבת דרך ארץ' לפי 'חידושי הר"ם', נוכל לזכות לתקן ולטהר כל הז' מידות שהוא הכנה לקבלת התורה, רק שידע באמת ובתמים שצריך לתקן כל ז' מידות. לזה זוכים גם כן ע"י קדושת שבת קודש. (ישמח ישראל) (ב. בר דין הי"ו)

פני מה בפקודי בני ישראל הקדים הכתוב אפרים למנשה, ואילו בפרשת מסעי לגבי נחלת הארץ הקדים מנשה לאפרים? אלא, בהיותם במצרים היה אפרים יושב בבית מדרשו של יעקב והוגה בתורה ואילו מנשה היה המליץ הממונה לשבור אוכל לבאים מצרימה. לפיכך, לגבי חנייתם סביב המשכן ואוהל מועד הקדים הכתוב את אפרים, שהוא תלמיד חכם ולו יאה וראוי הדבר. לעומת זאת, לגבי נחלת הארץ שהיא דבר שבממון, הקדים את מנשה שהיה בבחינת זבולון.
"שש מאות אלה ושלשת אלפים וחמשים מאות וחמשים"
 מדוע כפלה התורה את מנינם של בני ישראל והרי המספר הזה הוזכר כבר בפרק הקודם. ומדוע שוב הזכירו כאן? אלא, התורה באה להראותנו הפלא העצום שהיה בכלל ישראל, שהרי חלפו עשרים יום מהמפקד הראשון שהיה באי באייר עוד שנסעו בכי באייר ובכל התקופה הזו, לא מת אחד מהגוי הגדול הזה.
"כי כל בכור... כי יהיו אני ה'" (ג, י"ג)
 לא לקחתי לי את הבכורים שיעשו את העבודה, אלא בתנאי ש"לי יהיו אני ה'" - כי יהיו "שלי" ויאמינו באלהותי. אולם מאז שסגדו לעגל הזהב וכפרו באלהותי, חדלו מלהיות "שלי" והנני לוקח איפוא במקומם את הלויים, שלא סגדו לעגל הזהב.

פנות הניבים והפתגמים
עבד פי ימלך = זוטו [קטן] שעלה בדרגה החל לרדות בפנפים לו.
דוגמה: הפקיד הזוטו שנתמנה למנהל החל להקביד וידו על הנתונים למרותו. עבד פי ימלך.
מקור: תחת שלוש רגלי ארץ ותחת ארבע לא-תוכל שאת: תחת-עבד פי ימלך ונבל פי ישבע-לחם [משלי ל', כא - כב]. (ניבונכו)

הסיון ממשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

מנהג אכילת מאכלי חלב

ידוע המנהג לאכול מאכלי חלב בחג השבועות. טעמים רבים הובאו למנהג זה, מהם על דרך הפשט, הרמז, המוסר ועל דרך הסוד.

א. התורה נמשלה לחלב, שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך". ונאמר: "נפת תטפנה שפתותיך, פלה; דבש וְחֵלֶב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ, וְרֵיחַ שְׁלֹמֹתֶיךָ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן" והפירוש: **נפת תטפנה שפתותיך -** אלה הם טעמי תורה.

פלה - אלה הם תלמידי חכמים. דבש וְחֵלֶב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ - אלה הם חידושי תורה.

וְרֵיחַ שְׁלֹמֹתֶיךָ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן - אלה מצוות הנוהגות בבגדים: ציצית, תכלת בגדי כהונה, איסור שעטנז (רש"י)

ב. בשבועות ניתנה התורה, ובמתן תורה הוזהרו בני ישראל על כל התורה: איסור נבלה ומצוות השחיטה, דיני הכשר הבשר וכד', וכיוון שלא יכלו באותו יום להכין את כל הדרוש לאכילת מאכלי בשר, בעקבות דיני ההכשר החדשים שקיבלו, הוכרחו לאכול מאכלי חלב.

ג. חלב בגימטריה 40 - כנגד 40 יום שעשה משה בהר סיני לקבל את התורה הקדושה.

ד. גבינה מזכירה את השם "גבנונים", שהוא אחד משמותיו של הר סיני.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

לחג השבועות ערכים חינוכיים רבים והבולטים שבהם:

א. בזכות האחדות - מעמד הר-סיני התאפשר רק בזכות אחדות מושלמת של כל בני העם, כמו שכתוב "ויחן שם ישראל".

ב. "נעשה ונשמע" - אם הקב"ה בכבודו ובעצמו רוצה לתת לנו את התורה, שהיא ספר "הוראות החיים", לא שואלים מה כתוב בה, אלא מקבלים אותה מיד ואח"כ לומדים את הכתוב בה.

ג. אמונה בה' אחד - מעמד הר-סיני התחולל בימים שהעולם כולו עבד אלילים. העם היהודי היה היחיד שהאמין באלוקים אחד, בורא שאין לו גוף ולא דמות הגוף. אמונה זו היא כיום נחלת האנושות כולה.

ד. התורה ניתנת במקום שיש ענווה - הר סיני עמד מבוויש. הוא היה הר נמוך ומה היה יכול לומר ליד ההרים הגבוהים: אמר להם הקדוש-ברוך-הוא: "למה אתם מתרוצצים, הרים גבוהים? אתן את התורה דווקא על הר-סיני, שהוא הר נמוך. כך ידעו הכול, שרק על-ידי ענוה זוכים לתורה".

ה. מצוות הביכורים - לומר תודה - תוכנה של מצוות הביכורים הוא מתן שבח והודיה לקב"ה על הטוב שהוא גמל במך שהאדמה נתנה לנו את פרייה.

"קול יוון וקול אמה, קול חנן וקול כלה"

מזל טוב ואיחולים לבבאים **ל'אבי וכיכי מוטה הי"ו ד'ני ובריים ז'ראי הי"ו** לנישואי ע'ומרי עם סיון מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

רפואה שלימה והחלמה

אריאל-יוסף כרמי נ"י בן **מזל-קרן ואבי הי"ו** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות ויצליח בלימודיו ובכל מעשיו.

רפואה שלימה

ל'מרים ז'סימי בת זליכה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות ותרוה נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

ל'אבי ובריים אליאס הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו באושר ובפרנסה טובה, ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה, וזיווג הגון **לילדיהם**. להבדיל לעי"נ **שרה אליאס** בת מרגלית ז"ל

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלוי"ן **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **21:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"מאפיית בית הלחם"**

סיוור פארא

בכל יום **שלישי** ב-18:00 ובכל **שבת** ב-16:00 בבית כנסת **"יחזקאל הנביא"**

פרכות ואיחולים לפסיים

ל'שמואל וסיגל ביטן הי"ו בהגיע הבן **ע'ומר נ"י למצוות**. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וחיים טובים ומאושרים, ותרוו נחת מיוצאי חלציהם. וברכה למרים **נסימי ולרוחמה ביטון** שתרוונה נחת מכל יוצאי חלציהן.

"קול יוון וקול אמה, קול חנן וקול כלה"

מזל טוב ואיחולים לבבאים **ל'עזרא והג'ית הכ"י הי"ו יואל ורות ש'ריה הי"ו** לנישואי ר' עם **אביה מנב"ת** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

פרכות ואיחולים לפסיים

ל'יהודית פ'פו מנב"ת בהגיע הבן **אליאור נ"י למצוות**. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וחיים טובים ומאושרים, ותרוו נחת מיוצאי חלציהן ויתגשמו משאלותכם לטובה.

לע"נ החסיד והישר

חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל נפטר ו' אייר תשע"ג **ביום חמישי 30 יום לפטירתו**

לע"נ הצדיק והענו

בשי סימן טוב הכהן בן רבי ובנג'ן ז"ל נפטר ז' סיון תשנ"ה **ביום חמישי פקידת שנתו.**

לע"נ הצנוע והענו

אברהם מאיר בן שמחה ז"ל נפטר ג' סיון תשע"ב **ביום ראשון פקידת שנתו.**

לע"נ הענוה והצנועה

גוהר סימן טוב הכהן בת חתונגיאן ז"ל נפטרה ט' סיון **ביום שבת פקידת שנתה**

בריאות והחלמה איתנה :

שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו **ציון נאמן** בן מרים הי"ו **משה נאמן** בן מרים הי"ו **אברהם אהרני** בן שרה הי"ו **מרדכי יעקובי** בן ציפורה הי"ו **אברהם נאמן** בן מרים הי"ו **ישראל פרג'י רפאל** בן מרים הי"ו **גולשן באבאי** בת מרים מנב"ת **שבתאי מוסאי** בן נהיית הי"ו **לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :

שרה אליאס בת מרגלית ז"ל ענת ג'רפי ז"ל בת יהודית שתחיה ג'והר קמרי בת טאוס ויחזק ז"ל שהי דוידזדה בת פרי ז"ל נורית דוידזדה בת שהי ז"ל שמעה עוקבי בת מורי חיים דנין ז"ל גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שרלי שלום אליהו מטודי בן מרסל ז"ל דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות חג השבועות

א. פטש המנהג בכל תפוצות ישראל להיות נייעורים בליל חג השבועות ולעסוק בתורה, עד עלות השחר, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש "חסידים הראשונים לא היו ישנים בלילה הזאת, והיו עוסקים בתורה ואומרים: בואו לנחול מורשה קדושה לנו ולבנינו בשני "העולמות". וכן אמרו עוד בזוהר הקדוש: כל אלו שמתקנים התיקון בלילה הזאת ושומחים בו, כולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות, והקדוש ברוך הוא מברך אותם בשבעים ברכות וכתרים של עולם העליון, והסבירו האחרונים שהטעם למנהג זה בליל חג השבועות, לפי שבשעת קבלת התורה היו ישראל נרדמים כל הלילה, והוצרך הקדוש ברוך הוא להעירם משנתם על ידי קולות וברקים.

ב. מהיות טוב נכון לחוש לדברי רבותינו המקובלים, וללמוד בליל חג השבועות את התיקון שנדפס בספר קריאי מועד, בכנופיא ובחבורה, ולהעדיף סדר לימוד זה על פני לימוד בתלמוד ובפוסקים.

ג. יש להזהר מלדבר שיחת חולין ודברים בטלים בלילה הזה, ולא יאבד זמן יקר זה בשיחה בטלה, ויושב בטל כישן זמני, ועל פי הקבלה אין לקרות משנה בלילה זו. ולפני חצות הלילה יש לקרות קריאת שמע, בפרט לאלה שהתפללו ערבית מבעוד יום, ואם יש תלמיד חכם בין החבורה מה טוב ומה נעים שיבאר לקהל דברי הגמרא והמדרש ותר"י מצות, דבר דבור על אופניו, בדברי האגדה המושכים את הלב, כדי שלא יבואו להתנמנם, וזכות הרבים תלויה בו.

ד. אין לברך ברכות התורה אלא עד אחרי עלות השחר, שהוא שיעור מהלך ארבע מילין לפני הנץ החמה, דהיינו שבעים ושתיים דקות, ושיעור זה משערים בשעות זמניות.

ה. גם הנייעורים בליל שבועות חייבים לברך ברכות התורה, וכן המנהג פשוט, ובמקום מנהג לא אומרים ספק ברכות להקל, ויש מתחסדים לשמוע ברכות התורה ממי שישן בלילה שנת קבע, אבל המנהג אינו כן.

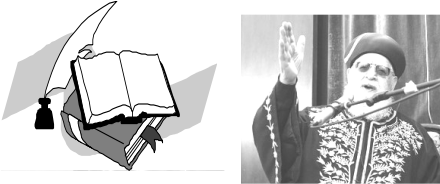
ו. מנהגינו לברך כל ברכות השחר, חוץ מברכת על נטילת ידיים ואשר יצר, אלא אם כן הוצרך לנקבו שאז מברך אשר יצר, אבל לא ברכת על נטילת ידיים.

ז. יתגבר כארי בתפילת שחרית לבל יתן שינה לעיניו ולעפעפיו תנומה, שלא יצא שכרו בהפסדו אם יישן בשעת קריאת שמע ותפילה, וכן יזהר בשעת קריאת התורה, שהיא פרשת עשרת הדברות, לבל תחטפנו שינה.

ח. יש נוהגים לעמוד על עומד בשעת קריאת עשרת הדברות, ואין בזה מנהג נכון, כי יש לחוש פן יאמרו שדוקא תורה זו מן השמים ולא השאר ח"ו, ונותנים יד לפושעים בזה. ויש למחות בנוהגים כן, ומכל שכן במקום שתלמידי חכמים יושבים בעת הקריאה, שיש למחות במי שעומד משום יוהרא, ואם העולה לקרות בתורה הוא אביו או רבו, יעמוד מיד עם עלותו לתורה שבוה אין כל חשש.

ט. נוהגים לשטוח עשבי בשמים בבית הכנסת ובבתים, לכבוד חג השבועות, זכר למה שאמרו חז"ל בשבת פח: "כל דיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נתמלא כל העולם כולו בְּשָׂמִים, שנאמר "שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר".

י. נוהגים לאכול מאכלי חלב בחג השבועות, וכן יש נוהגים לאכול דבש וחלב, לרמוז על מתן תורתנו שנמשלה לדבש וחלב, כמו שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך".

"מכל מלמד" השכלתי... מדוע אין חול המועד בשבועות?

אנו עדים לכך שבחג הפסח ובחג הסוכות יש חול המועד וכן, יש בשניהם חג בתחילת הזמן וחג שמסיים. אך בשבועות יש רק יום אחד – חג אחד, מדוע? חג השבועות הוא חג מרכזי במעגל השנה. לפי שכל חגי ישראל נובעים מן התורה שניתנה ביום זה, ובלעדיה לא היה כביכול ליתר הרגלים קיום. כלומר, חג השבועות משובח בכך שהוא נחוג רק יום אחד, משום שבתוכו כלול תמצית כל החגים. וכן נאמר, ומי כעמד כישראל גוי אחד בארץ (שמואל ב' ז'). דהיינו, שבחם של ישראל לפני ה' הוא בשל היותם גוי אחד, לפי שמילת אחד היא בגימטריה אהבה. וכן מצאנו בעת שקיבלו ישראל את התורה, הושוו כולם כאחד. שנאמר: "ויחן שם ישראל תחת ההר" (שמות י"ט). כלומר, משום חביבותו וחשיבותו של חג השבועות נחוג הוא יום אחד. וזה ייחודו: מאחד (מה'), אחת (תורה), לאחד (למשה), באחד (בחג השבועות), לכאחד (לעם ישראל).

לפי הזוהר הקדוש (אמור צ"ו): ייחוד חגיגת חג השבועות – חג מתן תורה, שהתורה היא מרכזו וחיותו של עם ישראל. חג השבועות "הוא הקו האמצעי" המקשר בין פסח לסוכות (פסח- קו ימין, וסוכות – קו שמאל) משום כך נמשלה התורה לעץ חיים. ותרגומו: במציעות גינתא, דהיינו, באמצע גן עדן. ללמדנו שכאשר ישראל שמים את התורה במרכז חייהם ודבקים בה, על ידי זה נעשים לעם אחד, וזוכים לגאולה על ידי אחד. שנאמר: "והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמנו אחד" (זכריה י"ד). כמו כן נרמזה מרכזיותה של התורה במיקום זמנו של חג השבועות בחודשי השנה העברית. דהיינו, בין שני הרגלים פסח וסוכות, כשם שהלב הוא אבר אחד הנמצא במרכז הגוף ומשם הוא נותן כח מוחשי לכל האיברים, על ידי קיום פקודות רוחניות של המוח הנמצא למעלה. כך התורה נותנת כח מוחשי לכל ישראל, על ידי קיום מצוותיה שניתנו מלמעלה.

רפואה אלטרנטיבית חלב ומוצריו

ישראל ידועה בעולם בכושר ייצור החלב הגבוה. מוצרי החלב עשירים בסיידן, אך בפועל רק 15 אחוז מסיידן זה הוא מהסוג הנספג בגוף (סיידן ציטראט). הסיידן נספג לעצמות רק בלילה, והוא מרגיע את מערכת העצבים כפי שנאמר: "מים ביקש חלב נתנה..."

חלב טוב נגד שבץ מוחי. תוספת סיידן במזון עשויה להפחית את הסיכון לשבץ מוחי.

הצריכה המומלצת למניעת שבץ היא 400 מ"ג סיידן ליום, כמות הנמצאת למשל ב- 250 גרם גבינה לבנה וכוס יוגורט או בשתיים וחצי כוסות חלב. צריכת סיידן נאותה עשויה להפחית את הסיכון לחלות בסרטן המעי הגס. הקפידו על שילוב מזונות עשירי סיידן בתפריט.

" ואבותינו סיפרו לנו "

במחיצתה של לאה

היא הייתה קטנה כאשר הגיע הרב יחזקאל שרביט לבית ספרה במושב הקטן בו התגוררה, במסגרת שיחת חיזוק באמונה וצניעות. עיניה היו נטועות בדמותו הקורנת של הרב הצדיק אשר עיניו היו שמוטות מטה, ופיו שופע סיפורים וחיידים, מור ובשמים של תורה ויראת-שמים. לאה בר-נתן הייתה ילדה שקטה, עם נשמה שסופגת כל חיזוק, יונקת כל מילה חמה שמקרבת את בתו של מלך, אל ארמונות האמונה בהיכלות מצוחצחים.

הו, הו, הסיפור על סוליקה קרע את לבבה.

"נערה קדושה הייתה סוליקה שגדלה במרוקו", סיפר הרב שרביט, "נערה בת מלך מלכי המלכים, כלילת המידות, וצנועה אבל השטן, לא יכול היה לסבול שבת ישראל תעבור בעולם מבלי להעמידה בניסיון נורא. יום אחד הבחין בה הנסיך הישמעאלי מחמוד, והרהור רע צמח במוחו המעוות. השם ירחם, הנוכרי הרע הזה ביקש לישא את בתה של רחל אמנו, הטרהורה, זו שמועדת על פי מידותיה להקים בית נאמן עם בן תורה תלמיד חכם...

הסקרנות בערה בלאה. הסיפור על סוליקה מרתק ומסעיר. היא שומעת שהנסיך הרשע רוצה לכפות עליה לטוש את ביתה ואמונתה ולהתגורר בארמונו, כשהיא מסרבת הוא מחליט להרגה, ליטול את נשמתה בעודה באיבה, עוד בטרם יפתח הפרח במלואו עלי כותרתו אל האור האלוקי.

"סוליקה מסרבת!!! היא לא חשבה פעמיים", זועק הרב שרביט מרוגש עד דמעות. "היא מודיעה לנסיך, אני מוכנה למות ולמסור נפשי, ולא אכנע לאוימיך. דת ישראל איננה מקבלת קשרי חיתון בין ישמעאלי יהודיה".

לאהלה מרגישה דמעה זולגת. היא לא רוצה שסוליקה תמות, היא מצפה לנס, היא מייחלת שהקב"ה ירחם וישלח ישועה. "הנסיך האכזר מצווה לקשור את סוליקה הטובה בחבלים לסוסו האציל, כדי שימשוך ויגרור אותה בדהרה על גבי שבילי האבן ועל גבי קוצים, עד למותה הנורא, פצועה ומרוסקת...". לאהלה בוכה.

"הנסיך ערל-הלב מתיר לה לבקש בקשה אחרונה בטרם תיפח את נשמתה". "אם תעתי לי", הוא אומר, "תזכי לחיים. אם לא - מותך מזוויע יהיה - ומה בקשתך האחרונה סוליקה העקשנית?". "אני מבקשת לקשור את שמלתי - בחבלים ובסיכות - חזק חזק לרגלי", משיבה הצדקת הצעירה. ומסביר הרב שרביט: "סוליקה הקדושה יודעת שכאשר יגרור אותה הסוס עלולה צניעותה להיפגע, ואין זה ראוי לנערה צנועה כמותה שתיפגם טהרת הליכותיה.

בקשתה מולאה, שמלתה נקשרה היטב עד כי תחבה סיכות ברזל לבשרה כדי שלא תשתחרר שמלתה. הסוס פתח בדהרה נוראה וגרר את סוליקה אל מותה... כן היא מתה, אבל מתה צנועה, עד היום שמה של סוליקה הקדושה מוזכר בסילודין ובהתרגשות בקרב קהילות מרוקו, קברה הפך למוקד עליה לרגל, ורבים זוכים לראות שם ישועות.

"בנות יקרות", סיים הרב שרביט את דרשתו, "הנה לכן דמות מופת של בת ישראל שהייתה מוכנה להקריב את חייה בשביל לקדש שם שמיים, ובקשתה האחרונה בצלילות הדעת הייתה לשמור על צניעות בת מלך, עלינו לשאוף ולהדמות לה, ולהקים בחיי חיותנו בתים צנועים ומקודשים".

במשך שנים רבות ליוותה דמותה של סוליקה את לאהלה בר-נתן מן המושב הקטן, וגם אחרי שאביה יוסף העביר את משפחתו לעיר הצפונית, לא משה דמותה מעיניה ומלפיה. סוליקה הלכה איתה והיא הלכה עם סוליקה לכל אורך הדרך, לקראת בניית הבית היהודי. אם מישהו יכול היה לחקור את צפונות לבה של בת הסמינר הביישנית, אזי היה מגלה, שבסתר לפיה רוצה לאה המתבגרת להגשים את חלומה של סוליקה שהסתלקה בטרם-עת, ולהקים - לעילוי נשמתה - משפחה מפוארת וצנועה, בדיוק כמו שסוליקה רצתה. ושעון החיים זולג לו לקראת היום המיוחל.

"אבא, אני מתחננת לפניך, תעשו הכל כדי לשפר ולהגביה את המחיצה בין עזרת הנשים לבית הכנסת", ביקשה לאהלה

מיוסף אביה שנבחר לוועד בית הכנסת "אבן העזר" בעיר הצפונית. ניסיונותיו של יוסף עלו בתוהו. חברי הוועד התנגדו "אין כסף, המחיצה סבירה, זה לא הזמן", תירוצים מתירוצים שונים. חמש שנים של ניסיונות וקשות לשדרג את המחיצה עולים בתוהו. לאהלה מעדיפה להתפלל בבית כנסת אחר. אביה מבין ללבה. צניעות.

ר יוסף בר-נתן הגבאי בקושי מפרנס את משפחתו, הוא אוסף פרוטה לפרוטה כדי לחסוך לנדוניה של לאהלה, שבחשדי השם יוצאת לשידוכין. בסמינר מעריכים אותה מאד. היא מעודדת את חברותיה בביישנות אך במתיקות, ומעל לכל היא הרוח החיה בכל מה שקשור בצניעות. היא לקחה נושא זה על כתפיה ולמדה את הלכותיו בדקדוק רב. החל מצבעי הגבג, גובה השמלות ואורך השרוולים, סוגי הגרביים ועוביין, איסוף השיער. ה - כ - ל. הנהגות הצניעות בסמינר שלה, היו בתאוצה מתמדת, הכל בזכותה.

שמו של המשודך נשמע לה מוכר מאיזשהו מקום. המחמאות והדעות עליו היו מעודדות, הוא היה מבחירי ושיבת "תפארת הקודש". אחרי הפגישה השלישית דיווח השדכן לשני הצדדים, שמחר בערב סוגרים ווארט. החתן הוא אחוד שרביט בנו של הרב מוכה הרבים יחזקאל שרביט, מי שהכיר ללאהלה את סוליקה - גיבורת הצניעות.

"אביך שיחיה, נטע בי המון יראת שמים באותה דרשה. הסיפור על סוליקה הוסיף לי כוחות להתחשל ולדבוק בדרכי אמותינו הקדושות", כך סיפרה לחתנה המיועד אחוד, ואז ביקשה ממנו בקשה יקרה: "אהוד. אבי יוסף שיחיה הוא איש פשוט, כל חייו התנהלו בפשטות ואפילו בדחקות. הסתפקנו במה שיש. אני יודעת שחתונה היא יום נשגב, והארנקים פתוחים והגמ"חים חוגגים, אבל ברשותך אני רוצה שנהג באיפוק ולא בבזבז. ולכן יש לי בקשה אהוד".

"בהחלט, אשמח למלא אותה", השיב החתן העתידי. "אינני מבקשת לעצמי חליפות, שמלות ונעליים, גם לא תכשיטים. אבא שלי חסך כסף כדי לקנות לי בגדים, תכשיטים, מצעים וכלים, ברשותך אני מוותרת על הכל. ואם תתיר לי, אבקש מאבא שיעביר סכום זה לנגר, כדי שיקים מחיצה ראויה לשמה בבית הכנסת בשכונתנו. לצערי לא נשמרים שם גברי הצניעות כהלכה... אתה מסכימה?".

אהוד שרביט גדל אצל אביו, איש צנוע וענו שמסר נפשו לויכוי הרבים וחיזק לאמונה תמימה ולצניעות. הבקשה הזו נפלה על ליבו הממוכך כמו זרע על אדמה לחה ותוחה. "מסכים", ענה לה מרוגש. "אין מתנה גדולה מזו לקב"ה ולעמו ישראל לרגל נישואיני".

"אבא. אהוד ואני מבקשים שאת הכסף שחסכת לנדוניה, תקדיש לצורך הקמת מחיצה מהודרת בבית הכנסת. גם אהוד מסתפק במועט והוא מברך על כך". רבי יוסף בר-נתן לא הסכים, היה לו קשה לקבל שכספי הנדוניה יועברו לנגר, לבניית מחיצה. "בתי היקרה", אמר, "נדוניה זו נדוניה, ואם ירצה השם ועד בית הכנסת יסכים לבסוף להקים מחיצה חדשה...".

לאהלה לא הגיבה, כבודו של אבא מעל לשאיפותיה. אהוד לא מנהלים את העולם, וחשובות שמים נסתרים מעיניו. חודש לפני החתונה חלתה לאהלה בר-נתן במחלה הנוראה. החתונה נדחתה... אבל בטרם נקבע התאריך החדש, השיבה לאהלה בר-נתן את נשמתה לאביה שבשמים. שעה לפני מותה היא לחשה לאביה: "אבא, אל תשכח, המחיצה, המחיצה...".

כספי הנדוניה הועברו לידיו של הנגר, שהתקין מחיצה גבוהה ומהודרת, מחיצה ע"ש לאהלה. באזכרה, ביום השלושים לפטירתה עלה להספידה הרב יחזקאל שרביט ואמר: "אם חשבת לעצמי שסוליקה היא סיפור נורא-הוד, ששייך לדורות מן העבר, גיליתי שלאהלה הצדקת, מי שהייתה מיועדת להיות כלתי, היא סוליקה של הדור הזה". ועשרות עיני נשים דומעות, הציצו דרך חרכי מחיצת העזרה הצנועה לעילא ולעילא.

(הרב קובי לוי, "העיתונאי").